

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Ndc/8/2018
Identifikačné číslo spisu:	7714214268
Dátum vydania rozhodnutia:	24.10.2018
Meno a priezvisko:	Mgr. Katarína Beniačová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:7714214268.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne K., bývajúcej vo N., zastúpenej JUDr. Milošom Kaščákom, advokátom so sídlom vo Vranove nad Topľou, Kalinčiakova 10, proti žalovanej UNIQA poisťovňa, a. s., so sídlom v Bratislave, Krasovského 15, IČO: 00 653 501, o zaplatenie 33 016,55 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 11 Csp 38/2016, o návrhu žalobkyne na prikázanie sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti, takto

rozhodol:

Návrhu na prikázanie sporu vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 11 Csp 38/2016 Okresnému súdu Michalovce **n e v y h o v u j e**.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I predložil na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky návrh žalobkyne na prikázanie sporu inému súdu podľa § 39 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „C.s.p.“) z dôvodu vhodnosti. Žalobkyňa svoj návrh odôvodnila tým, že je to účelnejšie z dôvodu hospodárnosti konania, nakoľko všetci svedkovia, ktorých bude žiadať v konaní vypočuť, majú bydlisko v okrese Michalovce a Vranov nad Topľou. Spor žiadala prikázať Okresnému súdu Michalovce.

2. Žalovaná s návrhom na prikázanie sporu Okresnému súdu Michalovce z dôvodu vhodnosti nesúhlasila. Navrhla zamietnuť návrh žalobkyne na prikázanie veci Okresnému súdu Michalovce, keďže všeobecná miestna príslušnosť patrí Okresnému súdu Bratislava I podľa § 13 C.s.p. v spojení s § 15 ods. 1 a § 16 C.s.p.

3. Podľa § 39 ods. 2 a 3 C.s.p. na návrh ktorejkoľvek zo strán možno spor prikázať inému súdu tej istej inštancie aj z dôvodu vhodnosti. O prikázaní sporu rozhoduje súd, ktorý je najbližšie spoločne nadriadený príslušnému súdu (Okresný súd Bratislava I) a súdu, ktorému sa má spor prikázať (Okresný súd Michalovce). V tomto prípade je najbližšie spoločne nadriadeným súdom Najvyšší súd Slovenskej republiky.

4. Prikázanie (delegácia) sporu z dôvodu vhodnosti predstavuje výnimku z práva účastníka civilného

procesu na zákonného sudcu (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky), ako aj výnimku zo zákona definovaných kritérií miestnej príslušnosti súdu. Účelom inštitútu delegácie z dôvodu vhodnosti je predovšetkým zabezpečenie hospodárnosti civilného procesu alebo jeho zrýchlenia. Dôvody delegácie môžu mať v praxi rozmanitú povahu, najmä však osobnú, zdravotnú, sociálnu či finančnú. Vzhľadom k charakteru delegácie ako výnimky zo zásady, že spor prejednáva a rozhoduje súd, ktorého príslušnosť vyplýva zo zákonom stanovených kritérií, musí mať však aj dôvod delegácie vždy výnimočný charakter.

5. S poukazom na uvedené prichádza aplikácia § 39 ods. 2 C.s.p. do úvahy len vtedy, ak sú pre to dané dôvody. Úvaha súdu o vhodnosti delegácie preto zahŕňa posúdenie pomerov subjektov na oboch procesných stranách, pričom na pomery subjektu, ktorý delegáciu navrhuje, možno prihliadnuť, len ak ich zohľadnenie nebude mať negatívny dopad na ostatné subjekty konania. Podstatný význam má i stanovisko ostatných subjektov konania. Pritom treba mať na zreteli výnimočnosť inštitútu delegácie veci.

6. V danom prípade žalobkyňa odôvodňuje vhodnosť ňou navrhovanej delegácie sporu hospodárnosťou konania a tým, že všetci svedkovia majú bydlisko v okresoch Michalovce a Vranov nad Topľou. Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní veci dospel k záveru, že uvedený dôvod nevykazuje charakter takej výnimočnosti, aby bolo možné návrhu vyhovieť. Vo všeobecnosti sú okolnosti tohto druhu - teda, že strana sporu nemá bydlisko v obvode miestne príslušného súdu alebo že musí za účelom dostavenia sa na súd prekonávať väčšie vzdialenosti či vynaložiť vyššie výdavky - skôr bežné, a nemôžu byť bez ďalšieho dôvodom na prikázanie veci inému súdu. Akceptáciou takéhoto návrhu by došlo k negovaniu procesných ustanovení zákona upravujúcich vecnú a miestnu príslušnosť súdov, pričom Najvyšší súd Slovenskej republiky bol povinný brať na zreteľ aj skutočnosť, že žalovaná s delegovaním sporu inému súdu prejavila nesúhlas.

7. Vzhľadom k uvedenému dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky pre prikázanie sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti v zmysle § 39 ods. 2 C.s.p. a preto návrhu nevyhovel.

8. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.